

Ἐν Κερκύρῃ, τῇ 31 Ἰουλίου 1868.

Προφερέσταις Ἰππότα,

Ἐνόμιζον οἱ ἀρχαῖοι καὶ τις τῶν νεωτέρων διίσχυρίζεται, ὅτι τοῖς πράγμασι συνεχῶς ἀρμόζουσι τὰ ὀνόματα· ἐξ οὗ καὶ ἐπῆλθε συνήθεια τοῦ μεταβάλλειν ἐνίοτε τὴν θέσιν τῶν γραμμάτων λέξεω· τινος, ἢ καὶ διανέμειν αὐτὴν εἰς διαφόρους λέξεις, ὅπως ἀνακύψῃ ἔννοια ἀρμοδία ἢ κεκρυμμένη· τοῦτο δὲ λέγεται ἀναγράμμι· καὶ, ἀπὸ τοῦ χρόνου Πτολεμαίου Φιλαδέλφου, οὐδόλως καινὴ ἐφάνετο ἡ τέχνη αὕτη· ὁ Λυκόφρων παρυστῆσαι βουλόμενος τοῦ Ἡγεμόνος ἐκείνου τὸ γλυκύθυμον, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος «Πτολεμαῖος» ἐξήγαγε τὰς λέξεις «ἀπὸ μέλιτος», καὶ ὅπως Ἀρσινόης ἄξῃ τὴν χάριν ἔδειξεν ὅτι ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς ἀνακύπτουσι αἱ λέξεις «Ἰὼν Ἥρας». Τὸ τρίτον δὲ μέρος τῆς παρ' Ἑβραίοις διὰ παραδόσεως παραδεδεγμένης ἐρμηνευτικῆς ἐπιστήμης, καλούμενον Θεμαρᾶ, ἰδίως διαλαμβάνει περὶ τῶν ἀναγράμμάτων, α, κατ' ἐκείνην, ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναφύονται καὶ τῆς πείρας. Ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης τέχνης, ἐφαρμοζομένης προσέτι φράσεσι τισι, ἐξάγεται ἐνίοτε ἐξαίρετος ἔννοια, ὡς ἐν τῇ τοῦ Πιλάτου περιφώμῳ ἐρωτήσῃ «τί ἐστὶν ἀλήθεια;» ἐξ ὧν ἀναγεγραμμένων λέξεων γίνεταί ῥωμαϊστὶ ἡ τῇ ἐρωτήσῃ ἀπάντησις «ὁ Ἄνθρωπος ἐστίν, ὁ προσιών.»

Ἐπιθυμῶν καὶ γὰρ, μεταξὺ τῶν νεωτέρων ἀρετῶν, καὶ τὴν ἐπισημονικὴν τεκμαίρεσθαι ἐξοχήν, ἀναγράμμιτι χρῶμαι, ὡς πρὸς τὸ ἤδη πολῦτιμον ὕμῶν ὄνομα Ἄγγελος (*Angelus*), οὐχ ἥττον ἐπαξίως μετατρέπων αὐτὸ ῥωμαϊστὶ ἐν τῷ τοῦ Γαληνοῦ (*Galenus*), καὶ εὐχόμενος προσέτι ὑμῖν τὸ μακρόβιον ἐκείνου, ὡς φήμῃ διαδίδοται, 140 ἔτη ζήσαντος.

Ἀξιοῦμαι ὑποφάνεσθαι μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

Ἰποκλινέστατος εὐπειθέστατος

Ἰμῶν Θεράπων

Ἀνδρέας Θεοτόκης.

Τῷ προφερεστάτῳ

Πατριολογῶν Ἰππότη Ἀγγέλῳ Κορεθῇ

κτλ.

κτλ.

κτλ.

Εἰς Κέρκυραν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ5.Φ1.0037